Στο Ιστορικό Wembley με τους δύο πύργους του να δεσπόζουν, το '66, ο Bobby Moore είχε σηκώ σει το "Jules Rimet". Δεν μπορεί να υπάρξει μεγαλύτερη ποδοσφαιρική τιμή, από το να είσαι αρχηγός στην ομάδα που που κέρδισε το παγκόσμιο κύπελλο εντός έδρας. Αν μάλιστα προσθέσουμε και το γεγονός ότι η Αγγλία «ανακάλυψε» το ποδόσφαιρο έ τότε κάνουμε λόγο για μια και μοναδική στιγμή.

Στο ίδιο ποδοσφαιρικό πεδίο μάχης, έμπαινε και το τριφύλλι, σχεδόν πέντε χρόνια αργότερα, την Τετάρτη 2 Ιουνίου του '71 με τον Μίμη αρχηγό. Για να παίξει τελικό κυπέλλου Πρωταθλητριώ ν Ευρώ πης.

Απέναντί του ο χαρισματικός Αίαντας που ο πρωτοπόρος Marinus "Rinus" Michels του είχε διδάξει το ολοκληρωτικό ποδόσφαιρο και το τεχνικό off side.
Στημένος βρισκόμουν, μπροστά στον μαυρόασπρο δέκτη με την φωνή του Διακογιάννη να μας «ενώνει, να μας δονεί» γεμάτος ελπίδα για την ύψιστη διάκριση.
Αμ δε! Ο van Dijk το κόλλησε μόλις στο 5΄, και ογδόντα, μάλλον, άνοστα λεπτά αργότερα έγινε το μηδέν δύο, από αυτογκόλ του Άνθιμου. Τέλος.

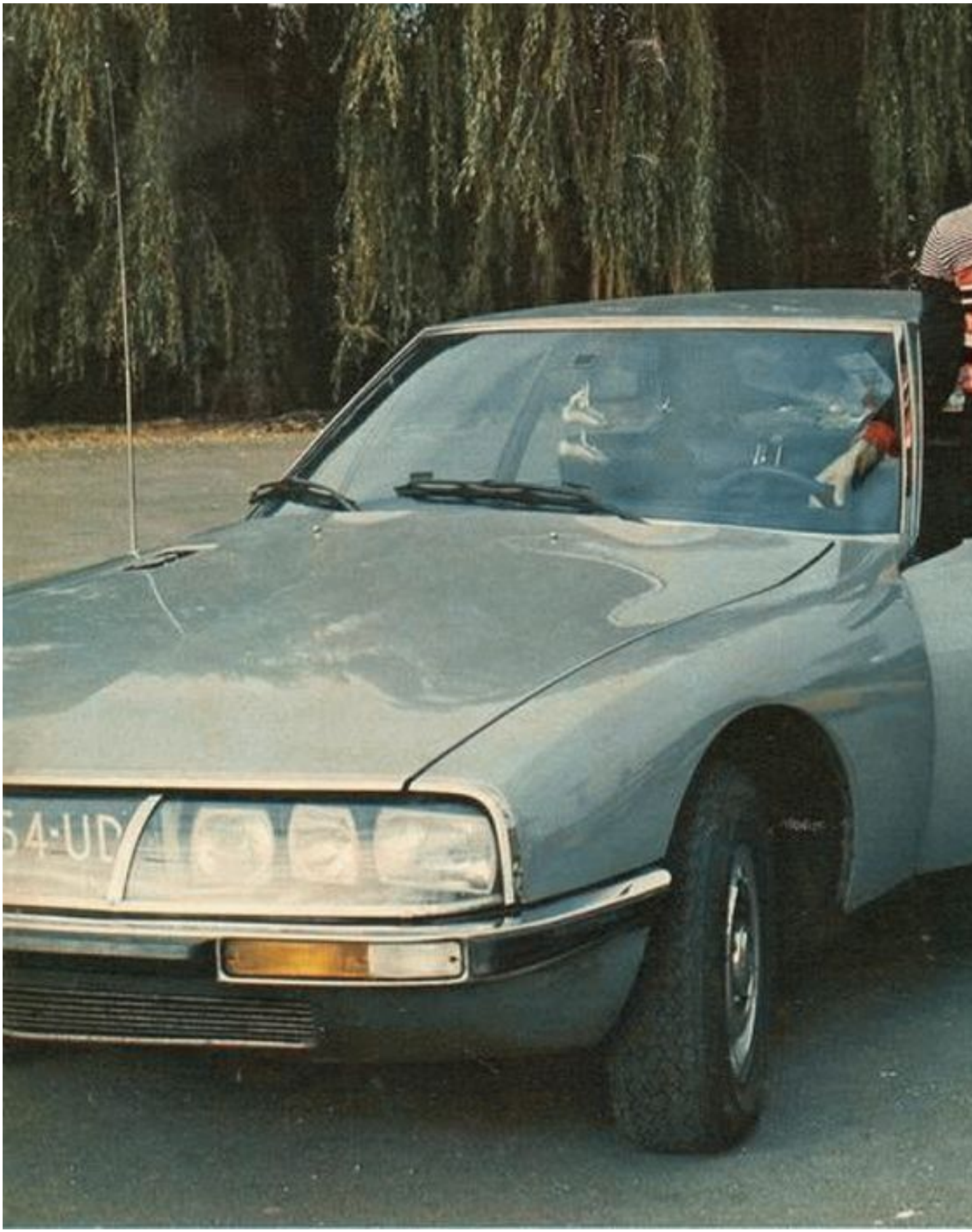
54-UD

GRACIES
JOHAN